

godt, og det ærede Medlem endte med en Udtalelse, der baade i Form og Tonefald bogstavelig talt vakte min Sympati. Det ærede Medlem sagde, at han vilde haabe, at jeg vilde benytte min Tid vel til at røgte ogsaa dette Felt, og jeg skal forsikre det ærede Medlem, at jeg ikke skal beskæmme hans Haab, saavidt det staaer til mig. Skulde vi saa ikke indstille denne Debat?

Jacob Christensen: Jeg kan fremdeles ikke forstaa, at Ministeren er saa overrasket over dette Ændringsforslag, thi det kan vel ikke være Ministerens Mening, at Skovarbejdere i Silkeborg skulde indtage en Særstilling fremfor Skovarbejdere i andre Skovdistrikter, og det er derfor ganske naturligt, at vi fra Socialdemokratiets Side kræve, at naar der skal reformeres med Hensyn til Skovarbejdernes Løn, saa maa Skovarbejderne i alle Statens Skove nyde samme Ret. Derfor er det nødvendigt, at et saadant Ændringsforslag kommer frem.

Saa var den højtærede Minister ret afvisende overfor os angaaende Kommissionen og overfor mit Spørgsmaal om, hvad han i øvrig vilde gøre ved denne Sag, han skyldte ikke os at gøre Rede for, hvorvidt han var kommen, og hvad han i det hele taget vilde, men jeg synes nu ikke, at man fra Ministerbænken skal være altfor selvsikker, naar der er Tale om, hvad man gør og har gjort. Jeg erindrer, at den forhenværende Justitsminister i Fjor forsikrede os om alt det Arbejde, han havde udført angaaende Len- og Stamhus-Spørgsmaalet. Han forsikrede, at en Kommission aldeles ikke var nødvendig; han arbejdede saa støt og saa solidt paa den Sag. Og saa kom Efterfølgeren i Embedet og fortalte os, at der ikke var udrettet Spor i denne Sag; der fandtes ikke en Lap Papir, der viste, at der var arbejdet i denne Sag. Jeg synes nok, at man derfor med nogen Grund kan forlange af Ministeren at faa at vide, hvad han agter at gøre, og hvis han ikke vil det, saa er der god Grund til, at man herfra kræver en Kommission.

Landbrugsministeren (Anders Nielsen): Hvad det sidste angaar, gælder denne Sammenstilling nu ikke. Jeg sagde: Hvor vidt jeg er kommen i mine Overvejelser i Forhandlingen med rette vedkommende, skylder jeg ikke paa det nuværende Trin at gøre Rede for her i Tinget. I det Øjeblik, da der er Anledning

til at søge en Bevilling, for at en Kommission, som ønskes nedsat, kan bestride sit Arbejde, saa forhandle vi om Sagen. Men ville de Herrer virkelig have, at Ministeren skulde komme paa ethvert Trin og fortælle: Nu har jeg talt med den Embedsmand og nu med den Driftsleder under de forskellige Virksomheder, under Ministerens mangehaande vidtforgrene administrative Forretninger, og at han skulde give Referat hver Gang, han har talt med Departementschefen, og give Meddelelse om, hvor langt han var fremme med denne eller hin Sag? Det blev vist lidt for vidtløftigt, hvis de Herrer ville ind paa det.

Saa sagde det ærede Medlem, at det antagelig ikke var min Mening, at Skovarbejderne i Silkeborg-Distriktet skulde indtage en Særstilling. Det er min Mening at følge Finansudvalget og derefter Tingets Beslutning i denne Sag. Der er heri Tinget indbragt et Andragende fra disse Arbejdere, Finansudvalget har besluttet at foreslaa Tinget at henvise dette Andragende til mig, og jeg vil modtage denne Henvi- ning. Dermed er Silkeborg Skovarbejdernes Særstilling given, dels gennem Andragendet, dels gennem Finansudvalgets og senere gennem Tingets Beslutning og min Modtagelse af denne Henvi- stilling. Saaledes var Forholdet, indtil de Herrer nu kaste deres Ændringsforslag ind. Og det maa jeg hævde, at hvis man ikke vilde, at man skulde give Silkeborg Skovdistrikts Arbejdere en Særstilling, ikke skulde optage deres Stilling til en særskilt Undersøgelse, havde man selvfølgelig afvist Andragendet og stillet Forslag om, at det hele Skovarbejderspørgsmaal skulde tages op. Men det modsatte er Tilfældet. I Andragende-Betænkningen af 12. Januar 1909 siger man, at dette Andragende fra Silkeborg Skovdistrikts Arbejdere skal henvises til Ministerens Undersøgelse, og da jeg kommer i Finansudvalget og konfererer med de Herrer paa Basis af før omtalte, ikke særlig retvisende Anmærkning paa Samraadslisten, lader man mig blive i den Forestilling, at det fremdeles er Spørgs- maalet om Silkeborg Skovdistrikts Arbejdere, det drejer sig om, og ikke andet. Det er de Herrer, der nu i sidste Øjeblik kaste et Ændringsforslag ind, som ikke er undersøgt eller forhandlet andetsteds, undtagen maaske i de Herrer's Gruppe; om det er forhandlet der, ved jeg ikke.

Jacob Christensen: Forretningsgan- gen i denne Sag er ganske den samme,